

Posudek školitele:

MUDr. Olga Kryštůfková

Postgraduální studium, jehož výsledkem je předkládaná doktorská práce, zahájila Olga Kryštůfková v roce 2011 na téma týkající se BAFF (B-cell activating factor of the TNF family) u nemocných s idiopatickými zánětlivými myopatiemi se zřetelem na autoprotilátkový profil. Tato tematika byla vybrána v době, kdy se stále více ukazoval možný důležitý podíl BAFF na patogenezi některých systémových revmatických onemocnění s významnou autoprotilátkovou aktivitou jako jsou systémový lupus erythematoses (SLE) nebo Sjögrenův syndrom (SjS). Bylo zřejmé, že pokud se potenciální patogenetický podíl BAFF prokáže i u zánětlivých myopatií, bude zde v budoucnosti možné zvažovat terapeutické ovlivnění tohoto cytokinu. Olina tak zahájila studium role BAFF a jeho receptorů, vztah k autoprotilátkovému profilu a k přítomnosti extramuskulárních příznaků onemocnění. Využila rozsáhlé skupiny nemocných se zánětlivými myopatiemi, kterou po mnoho let pomáhala také v Revmatologickém ústavu budovat a udržovat její přehled, integritu, úplnost a správnost vkládaných údajů. Zejména v prvních letech postgraduálního studia pro ni byl velkou pomocí opakovaný pobyt na pracovišti v Karolinska Institutu, se kterým máme již zhruba 20letou úzkou spolupráci, především v osobě prof. Ingrid Lundberg, která je vůdčí postavou výzkumu v oblasti zánětlivých myopatií. Velkou výhodou tak byla možnost využít biologický materiál i klinické údaje z obou registrů – českého a švédského, a to buď k formování dostatečně velkých skupin použitých k analýze, nebo ve dvojestupňovém procesu k validaci získaných výsledků. Olina zpracovala své nálezy do celkem 7 publikací, které jsou součástí předkládané práce. Je nutné konstatovat, že provedla většinu experimentů osobně, rozhodujícím způsobem se podílela na sepsání publikací a interpretaci výsledků a také udělala většinu statistických, někdy ne jednoduchých výpočtů. Její publikace nesou stopy skutečně velké pečlivosti ve všech těchto aspektech; tato svědomitost věnovaná veškerým detailům možná někdy i vedla k trochu pomalejšímu postupu při zpracování a zveřejnění finálních publikací. Olina se zapojila také do dalšího výzkumu ve dvou velkých evropských rámcových programech Autocure a BTCure, nebo v programu EuroMyoNet podporovanému European Science Foundation. Dokladem jsou některé další publikace, které nejsou součástí její doktorské práce, ale mají vztah ke zkoumanému onemocnění. Významnou roli hrála v organizaci několika mezinárodních setkání v Praze, jako byl European Workshop for Rheumatology Research v roce 2013, nebo pravidelné workshopy týkající se evropské spolupráce v rámci Euromyositis registry nebo skupiny MyoNet, nejposlednější z nich v únoru letošního roku. Její podíl na úspěšném průběhu těchto akcí byl podstatný. Doktorská práce Dr. Kryštůfková je dokladem toho, že Olga je hotovou osobností, která navrhuje, vede a prezentuje svůj vlastní výzkum. Značně přispěla svými výsledky k rozšíření znalostí o možných mechanismech patogeneze závažného autoimunitního onemocnění – myositidy, a naznačila i možné cesty, kterými by se mohla ubírat budoucí cílená léčba. Jsem rád, že jí i činnost v doktorském studijním programu něco přinesla – kooperace se švédskými kolegy ve Stockholmu přerostla ze spolupráce v kamarádství, a vím, že si toho hodně cení a že jí tato přátelství velmi těší.

Prof. MUDr. Jiří Vencovský, DrSc

Rheumatologický ústav, Praha

Praha 21.4.2018